

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 282.

Solgte Session.

68de Møde.

Tredagen den 21de Decbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Bligen-Finecke (fortsat): Jeg skal endnu tillade mig at høre nogle saa Ord med Hensyn til Banens Retning. Jeg har ikke Sagkundskab nok til absolut og positivt at kunne paastaade, at en Jernbane bør gaae der eller der; jeg er tilbøielig til at troe, at naar Sjælland faaer en Rængdebane, er dette i og for sig et saa stort Gode, at der kun kan være Spørgsmaal om Grader deri. Med den ringe Sagkundskab, jeg har, forekommer det mig imidlertid tydeligt, at en Bane gjennem det Terrain, der er det dyreste, og som saa at sige ligger langs med Havet, nemlig paa Veien fra By til By ved Osthyften, ikke kan være forstandig, og jeg har endnu ikke hørt Noget, der har kunnet bringe mig fra denne Mening. Jeg indbrømmer dog, som sagt, at jeg selv føler, hvor lidet sagkundig jeg er, og at jeg derfor ikke skal udtale mig om nogen bestemt Retning.

Til Slutning skal jeg udtale, at jeg for at bidrage hvad jeg kan, til at vi kunne faae noget Godt ud af dette Forflag — Alt under Forudsætning af, at Regjeringen kan give os saadanne Oplysninger, at vi med Tryghed kunne gaae ind paa et saa stort Foretagende, — skal gjøre, hvad der staaer i min Magt for at formaae Mænd her i Salen, der maaskee ere af en anden Anskuelse med Hensyn til det foreliggende Forflag, til at indsee, hvad de for-

øvrigt vistnok selv vilde kunne indsee, at skulle vi naae et Jernbanenet i Sjælland, saa maa der fra alle Sider opgives Noget, man maa komme hinanden imøde; der vil ikke være nogen enkelt, enestaaende Egn, dens Interesser være nok saa store, der kan gjøre Forbring paa, at der skal tages ubelukkende Hensyn til den. Jeg troer, at Nødvendigheden af, at vi holde sammen i dette Spørgsmaal, føles meget stærk; jeg troer, at Følelsen heraf er saa stor, at den bebuder noget Godt; — men, som sagt, det hele Foretagendes endelige Afgjørelse berøer for mig, og jeg troer ogsaa for Andre, paa en forstandig Betragtning af, hvorvidt vor finansielle og politiske Tilstand er af den Natur, at man overhovedet bør dove at gaae ind paa Sagen.

Indenrigsministeren ad interim: Det er naturligtvis stedsse en Ulempe, der er forbunden med en deelt Repræsentation, at ikke alle politiske Spørgsmaal henhøre under den samme politiske Forsamling. Saaledes henhøre jo de diplomatiske Forhandlinger og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, ikke under Rigsdagen; og navnlig vil jeg ikke være den, der vil see mig istand til at meddele nogen som helst Oplysning eller Forsikring enten i den ene eller i den anden Retning. Jeg tilstaaer, at Kongerigets Anliggender have givet mig fuldt op at bestille, og da de diplomatiske Forhold ikke høre til mine Forretninger, kan jeg heller ikke udtale Noget derom; men det forekommer mig imidlertid, at man ikke kan oversee, at Eventualiteter som de omtalte ere forudsætte i selve Lovudkastet derved, at Regjeringen har